

ພຣະຣາຊກູ່ມົງກາ

ພຣະຣາຊທານວັດທະນ

ພ.ສ. ២៥៦៨

ພຣະບາທສມເຕັຈພຣະປຣມທຣາມາອີບດີສຶກສິນທຣມຫວັງຈີຣາລົງກຣນ ພຣະວິຊຣເກລ້າເຈົ້າອູ່ຫຼວ

ໃຫ້ວິ ນ ວັນທີ ២៤ ກຣກວຸກມ ພ.ສ. ២៥៦៨

ເປັນປີທີ ១០ ໃນຮັກກາລປັງຈຸບັນ

ພຣະບາທສມເຕັຈພຣະປຣມທຣາມາອີບດີສຶກສິນທຣມຫວັງຈີຣາລົງກຣນ ພຣະວິຊຣເກລ້າເຈົ້າອູ່ຫຼວ
ມີພຣະບຣມຮາຈໂອກກໂປຣດເກລ້າ ໃຫ້ປະກາສວ່າ

ໂດຍທີ່ທຽບພຣະບຣມຮາຈຕໍ່ມີເຫັນວ່າ ໃນໂຄກສວັນແລືມພຣະບຣມຮາຈ ២៥ ກຣກວຸກມ ២៥៦៨
ເພື່ອເປັນການແສດງພຣະບຣມຮາຈຄຸນໃນພຣະບາທສມເຕັຈພຣະເຈົ້າອູ່ຫຼວ ສມຄວພຣະຣາຊທານວັດທະນ
ແກ່ຜູ້ຕ້ອງຮ້າຍທັນທີ ເພື່ອໃຫ້ໂຄກສແກ່ບຸຄຄລ່ານັ້ນກັບປະພຸດຕິຕະເປັນພລມເມືອງດີ ອັນຈະເປັນຄຸນປະໂຍ່ນ
ແກ່ປະເທດສາທິສືບໄປ

ອາຫັນຢ່າງຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ៣៧ ແລະມາຕຣາ ៣៨ ຂອງຮູ້ຮຣມນູ້ແໜ່ງຮາຊອານາຈັກໄທ
ແລະມາຕຣາ ២៦១ ທີ່ວິ ວຣຄສອງ ແທ່ງປະມວລກງູ້ມາຍວິຊີພິຈານາຄວາມອາຫຼາ ຊຶ່ງແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ
ໂດຍພຣະບຣມຮາຈບັນຍັດແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມປະມວລກງູ້ມາຍວິຊີພິຈານາຄວາມອາຫຼາ (ບັບທີ ៥) ພ.ສ. ២៥៧៧
ຈຶ່ງທຽບພຣະບຣມຮາຈໂປຣດເກລ້າ ໃຫ້ຕາພຣະບຣມຮາຈມີເຫັນວ່າ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ມາຕຣາ ១ ພຣະບຣມຮາຈມີເຫັນວ່າ “ພຣະບຣມຮາຈພຣະຣາຊທານວັດທະນ ພ.ສ. ២៥៦៨”

ມາຕຣາ ២ ພຣະບຣມຮາຈມີເຫັນວ່າ ໃຫ້ໃຫ້ບັນດາຕັ້ງແຕ່ວັນຄັດຈາກວັນປະກາສໃນຮາຊກິຈຈານເບກຊາ
ເປັນຕົ້ນໄປ

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ต้องกักขัง” หมายความว่า ผู้ต้องโทษกักขังแทนโทษจำคุกหรือผู้ถูกกักขังแทนค่าปรับซึ่งมีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

“ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ” หมายความว่า ผู้ต้องโทษปรับซึ่งศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับตามมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยผู้นั้นได้ปฏิบัติตามคำสั่งศาลและมีได้กระทำผิดเงื่อนไข

“ผู้ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาดซึ่งเป็นผู้ได้รับการพักการลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร หรือได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ ซึ่งมีได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขแห่งการพักการลงโทษ หรือการลดวันต้องโทษจำคุกก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

“นักโทษเด็ดขาด” หมายความว่า ผู้ซึ่งในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือนักโทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร

“ผู้กระทำความผิดช้ำ” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาดซึ่งเคยต้องโทษจำคุกและพ้นโทษแล้วกลับมากระทำความผิดอีกภายในห้าปีบ้างแต่วันที่พ้นโทษจำคุกคราวก่อน โดยความผิดทั้งสองคราวไม่ใช่ความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

“กำหนดโทษ” หมายความว่า กำหนดโทษที่ศาลได้กำหนดไว้ในคำพิพากษาและระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเมื่อคดีถึงที่สุด หรือกำหนดโทษตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้ลงโทษ หรือกำหนดโทษดังกล่าวที่ได้ลดโทษลงแล้วโดยการได้รับพระราชทานอภัยโทษหรือโดยเหตุอื่น

“ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก” หมายความว่า ต้องโทษเพราถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี โดยมิได้ถูกศาลพิพากษาให้เพิ่มโทษฐานกระทำความผิดอีกตามมาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือตามกฎหมายอื่น และไม่เป็นผู้กระทำความผิดช้ำ

มาตรา ๔ ผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องมีตัวอยู่ในความควบคุมของทางราชการ หรือถูกกักขังไว้ในสถานที่หรือที่อาศัยที่ศาลหรือทางราชการกำหนด ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับติดต่อกันไปจนถึงวันที่ศาลอุกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ

หรือนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งปล่อยหรือลดโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ผู้ทำงานบริการสังคม หรือทำงานสาธารณูปโภคและน้ำท่วม ไม่ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ

มาตรา ๕ ภายในเดือนกันยายนext ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าในกรณีความผิดใดเดียวหรือหลายคดี จะต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดหรือไม่น้อยกว่าแปดปี และแต่ระยะเวลาจะเป็นคุณมากกว่า ในกรณีต้องโทษจำคุกหลายคดี ให้ถือเอากำหนดโทษในคดีที่มีโทษสูงที่สุดเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

มาตรา ๖ ผู้ต้องโทษดังต่อไปนี้ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

(๑) ผู้ต้องกักขัง

(๒) ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณูปโภคและน้ำท่วม

กรณีผู้ต้องกักขังตาม (๑) ซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาด และยังไม่ได้รับโทษกักขังแทนโทษจำคุกหรือยังไม่ได้ถูกกักขังแทนค่าปรับ ให้ผู้ต้องกักขังนั้นได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไปในส่วนของโทษกักขังแทนโทษจำคุกหรือในส่วนของการกักขังแทนค่าปรับ และแต่กรณี

มาตรา ๗ ผู้ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษลง ๑ ใน ๓ จากกำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่นับแต่วันที่ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ เว้นแต่ผู้ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ เป็นผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๘ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

มาตรา ๘ ภายในเดือนกันยายนext ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษตามกำหนดโทษ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ นักโทษเด็ดขาดดังต่อไปนี้ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

(๑) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ว่าในกรณีความผิดใดเดียวหรือหลายคดี ซึ่งมีโทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไปเหลืออยู่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นคนพิการโดยตาบอดทั้งสองข้าง มือหรือเท้าด้านทั้งสองข้าง หรือเป็นบุคคลซึ่งแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกสารที่ว่าเป็นคนทุพพลภาพมีลักษณะอันเห็นได้ชัด

(ข) เป็นคนเจ็บป่วยด้วยโรคอัมพาต โรคสมองเสื่อม โรคสมองพิการ โรคจิตโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังขั้นรุนแรง โรคตับวายเรื้อรัง โรคไตวายเรื้อรัง โรคมะเร็ง โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง (โรคเอดส์) โรคโลหิตจางจากไขกระดูกไม่สร้างเม็ดโลหิต หรือโรคเรื้อน หรือเป็นคนเจ็บป่วยซึ่งมีภาวะติดเตียง

หรือมีโรคที่เสี่ยงต่อการเสียชีวิตที่จำเป็นต้องรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทางราชการได้ทำการรักษามาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกสารที่ว่าไม่สามารถจะรักษาในเรือนจำให้หายได้ และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของโทษตามกำหนดโทษ

(ค) เป็นคนเจ็บป่วยด้วยโรคระยะเรืองระยะสุดท้าย หรือโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง (โรคเออดส์) ระยะสุดท้าย ซึ่งแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกสารที่ว่าเป็นระยะสุดท้าย และไม่สามารถจะรักษาในเรือนจำให้หายได้

(ง) เป็นคนเจ็บป่วยซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามที่ปรากฏในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำในกรณีไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ที่จำเป็นต้องรักษาพยาบาลอยู่ในสถานพยาบาลของเรือนจำ หรือสถานพยาบาลภายนอกเรือนจำอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าหนึ่งปีในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกสารที่ว่าไม่สามารถจะรักษาในเรือนจำให้หายได้

(จ) เป็นหญิงซึ่งต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของโทษตามกำหนดโทษ

(ฉ) เป็นคนมีอายุไม่ต่ำกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามที่ปรากฏในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำในกรณีไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ซึ่งมีโทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไปเหลืออยู่ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(ช) เป็นผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก และมีอายุยังไม่ครบยี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามที่ปรากฏในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำในกรณีไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของโทษตามกำหนดโทษ หรือ

(ช) เป็นนักโภชเด็ดขาดชั้นเยี่ยม และไม่晚ในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดีซึ่งมีโภชจำคุกตามกำหนดโภชที่จะต้องได้รับต่อไปเหลืออยู่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ นักโภชเด็ดขาดชั้นมีได้รับพระราชทานอภัยโภชปล่อยตัวไปตามมาตรา ๙ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโภชลดโภช ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโภชจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโภชจำคุกห้าสิบปีแล้วให้ลดโภชตามลำดับชั้นนักโภชเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๔
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๕
ชั้นดี	๑ ใน ๖

โดยให้นับโภชจำคุกนั้นตั้งแต่วันที่ต้องรับโภช เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโภชต่อจากคดีอื่น ให้นับโภชต่อจากคดีอื่นนั้น

(๒) ผู้ต้องโภชจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโภชจากกำหนดโภชตามลำดับชั้นนักโภชเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหารตาม (๑)

(๓) ผู้ต้องโภชจำคุกเพราความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ไม่ว่าจะมีความผิดอื่นร่วมด้วยหรือไม่ให้ลดโภชจากกำหนดโภชลง ๒ ใน ๓ เฉพาะความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ นักโภชเด็ดขาดชั้นต้องโภชตามบัญชีลักษณะความผิดท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ให้ได้รับพระราชทานอภัยโภชลดโภช ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโภชจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโภชจำคุกห้าสิบปีแล้วให้ลดโภชตามลำดับชั้นนักโภชเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๔
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๖
ชั้นดี	๑ ใน ๗

โดยให้นับโภชจำคุกนั้นตั้งแต่วันที่ต้องรับโภช เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโภชต่อจากคดีอื่น ให้นับโภชต่อจากคดีอื่นนั้น

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหารตาม (๑)

มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่เกินแปดปี ในความผิดฐานผลิต นำเข้า หรือส่งออก หรือผลิต นำเข้า หรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่ายตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและร่างกาย หรือความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้น นักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๖
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๗
ชั้นดี	๑ ใน ๘

มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี หรือจำคุกตลอดชีวิต ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติการพระราชทานอภัยโทษในโอกาสพระราชบรมราชโองการเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๗ พ.ศ. ๒๕๖๗ ใช้บังคับ ในความผิดฐานผลิต นำเข้า หรือส่งออก หรือผลิต นำเข้า หรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและร่างกาย หรือความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโทษจำคุกห้าสิบปีแล้วให้ลดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๗
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๘
ชั้นดี	๑ ใน ๙

โดยให้นับโทษจำคุกนั้นตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษ เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโทษต่อจากคดีอื่น ให้นับโทษต่อจากคดีอื่นนั้น

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหารตาม (๑)

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษในความผิดตามมาตรา ๑๔๗ ถึงมาตรา ๑๖๖ และมาตรา ๒๐๐ ถึงมาตรา ๒๐๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโทษจำคุกห้าสิบปีแล้วให้ลดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๙
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๙
ชั้นดี	๑ ใน ๑๐

โดยให้นับโทษจำคุกนั้นตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษ เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโทษต่อจากคดีอื่น ให้นับโทษต่อจากคดีอื่นนั้น

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหารตาม (๑)

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ นักโทษเด็ดขาดซึ่งมิได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัว และเป็นคนมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีขึ้นไปในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับตามที่ประกาศในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำในกรณีมีเมืองอยู่ในทะเบียนบ้าน ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษลงเป็นพิเศษ อีก ๑ ใน ๕ จากกำหนดโทษที่ได้รับการพระราชทานอภัยโทษลดโทษลงแล้วตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยมซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดซ้ำ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษจากกำหนดโทษลง ๑ ใน ๙

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ นักโทษเด็ดขาดดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในข่ายได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกำหนดกฎหมายวิถี

(๑) นักโทษเด็ดขาดซึ่งมีคำพิพากษานักโทษประหารชีวิตที่สุดให้ลงโทษประหารชีวิตที่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษแล้ว และได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกำหนดกฎหมายวิถีใช้บังคับยังไม่เกินสิบห้าปี และมิใช่นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม

(๒) ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษานักโทษประหารชีวิตที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี หรือจำคุกตลอดชีวิตภายในวันที่พระราชกำหนดกฎหมายอภัยโทษในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗ พ.ศ. ๒๕๖๗ ใช้บังคับ ในความผิดฐานผลิต นำเข้า หรือส่งออก หรือผลิตนำเข้า หรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมิไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและร่างกาย หรือความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

(๓) ผู้กระทำความผิดซ้ำและมิใช่นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม

(๔) นักโทษเด็ดขาดชั้นกลาง ชั้นต้องปรับปรุง หรือชั้นต้องปรับปรุงมาก

มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรื่องจำนำแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ในวันที่พระราชกำหนดกฎหมายวิถีใช้บังคับ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษลงเป็นพิเศษอีกหนึ่งปี

มาตรา ๑๘ นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษประหารชีวิต ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษลงเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต

นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษประหารชีวิตที่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษแล้ว และได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกำหนดกฎหมายวิถีใช้บังคับเกินสิบห้าปี และเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษจากกำหนดโทษลง ๑ ใน ๘ กรณีที่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโทษจำคุกห้าสิบปีแล้วให้ลดโทษจากกำหนดโทษลง ๑ ใน ๘

มาตรา ๑๙ นักโทษเด็ดขาดซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัว และนักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ และจะพ้นโทษในคราวเดียวกันตามพระราชกำหนดกฎหมายวิถี จะต้องผ่านหรือเคยผ่านการอบรมเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตามที่กรรมราชทัณฑ์หรือกระทรวงกลาโหมกำหนด เว้นแต่โดยสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่เป็นปกติจนไม่อาจรับการอบรมได้

มาตรา ๒๐ ให้กระทรวงยุติธรรม กระทรวงกลาโหม และกระทรวงมหาดไทยร่วมกับ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข
และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจติดตาม ดูแล และช่วยเหลือผู้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ
เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

มาตรา ๒๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ ผู้พิพากษาศาลแห่งท้องที่ หรือตุลาการ
ศาลทหารแห่งท้องที่หนึ่งคน และพนักงานอัยการแห่งท้องที่หรืออัยการทหารแห่งท้องที่หนึ่งคน
รวมสามคนเป็นคณะกรรมการ มีหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษและส่งรายชื่อ
ต่อศาลแห่งท้องที่ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ
เพื่อความสะดวกแก่ศาลแห่งท้องที่นั้นพิจารณาออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือออกคำสั่งยกเลิก
การทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ แล้วแต่กรณี

ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ซึ่งถูกกลงโทษจำคุกตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ
ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ตรวจสอบและส่งรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน
นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อนายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่งปล่อยหรือลดโทษ
แล้วแต่กรณี

เมื่อได้มีหมายหรือคำสั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือคำสั่งยกเลิกการทำงานบริการสังคมหรือทำงาน
สาธารณประโยชน์แทนค่าปรับแล้ว ให้คณะกรรมการทำบัญชีผู้ซึ่งได้รับพระราชทานอภัยโทษเก็บไว้
ที่เรือนจำหรือทัณฑสถานหนึ่งฉบับ ส่งศาลหนึ่งฉบับ ส่งกระทรวงยุติธรรมหนึ่งฉบับ และทูลเกล้าฯ
ถวายอีกหนึ่งฉบับ

ถ้ากรรมการบางคนตามวาระหนึ่งไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตามที่เห็นสมควรเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามวาระหนึ่งหรือวาระสอง ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่ง
ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นกรรมการ เพื่อพิจารณา
วินิจฉัยซึ่งขาด

มาตรา ๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับนักโทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหมแต่งตั้งข้าราชการเป็นคณะกรรมการตามที่เห็นสมควรมีหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับ
พระราชทานอภัยโทษและส่งรายชื่อต่อศาลทหารกรุงเทพ หรือศาลณฑลทหาร แล้วแต่กรณี

ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ เพื่อความสะดวกแก่ศาลทหารดังกล่าวพิจารณาออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือออกคำสั่งยกเลิกการทำบริการสังคม หรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ แล้วแต่กรณี

ให้นำความในมาตรา ๒๑ วรรคสองและวรคสาม มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการนำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินามาใช้บังคับแก่นักโทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร นอกจากที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมพิจารณาสั่งเทียบกรณีให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๓ ให้นายกรัฐมนตรี ประธานศาลฎีกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ภูมิธรรม เวชยชัย

รองนายกรัฐมนตรี

บัญชีลักษณะความผิดท้ายพระราชบัญญัติการประทวนอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๖๘

- (๑) ความผิดในภาค ๒ ความผิด แห่งประมวลกฎหมายอาญา
- ลักษณะ ๑/๑ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย^{มาตรา ๓๙๕/๑ ถึงมาตรา ๓๙๕/๔}
- ลักษณะ ๒ ความผิดเกี่ยวกับการปักครอง^{หมวด ๑ ความผิดต่อเจ้าพนักงาน^{มาตรา ๓๙๖ มาตรา ๑๔๐} มาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔}
- ลักษณะ ๓ ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม^{หมวด ๑ ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม^{มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๒ มาตรา ๑๗๓ มาตรา ๑๗๔ มาตรา ๑๗๕ มาตรา ๑๗๖ มาตรา ๑๗๗ มาตรา ๑๗๘ มาตรา ๑๗๙ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๔}}
- ลักษณะ ๔ ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน^{มาตรา ๒๐๙ ถึงมาตรา ๒๑๓}
- ลักษณะ ๖ ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยันตรายต่อประชาชน^{มาตรา ๒๑๖ มาตรา ๒๒๐ วรรคสอง มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๒ มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๕ มาตรา ๒๒๖ มาตรา ๒๓๐ มาตรา ๒๓๑ มาตรา ๒๓๒ มาตรา ๒๓๓ มาตรา ๒๓๔ มาตรา ๒๓๕ มาตรา ๒๓๖ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘}
- ลักษณะ ๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ^{มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ ทวี มาตรา ๒๗๗ ตวี มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๒๘๔ มาตรา ๒๘๕ และมาตรา ๒๘๕/๒}
- ลักษณะ ๑๐ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย^{หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต^{มาตรา ๒๘๖ มาตรา ๒๘๗ และมาตรา ๒๘๐} หมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย^{มาตรา ๒๙๗ และมาตรา ๒๙๘}}

- ลักษณะ ๑๖ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภพและข้อเสียง
 หมวด ๑ ความผิดต่อเสรีภพ
 มาตรา ๓๑๓ ถึงมาตรา ๓๑๕ และมาตรา ๓๑๗
- ลักษณะ ๑๗ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
 หมวด ๒ ความผิดฐานกรซอก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์
 และปล้นทรัพย์
 มาตรา ๓๓๙ วรรคห้า มาตรา ๓๓๙ ทวิ วรรคห้า
 มาตรา ๓๔๐ วรรคห้า มาตรา ๓๔๐ ทวิ วรรคหก
 และมาตรา ๓๔๐ ตรี
- หมวด ๓ ความผิดฐานฉ้อโกง
 มาตรา ๓๔๓
- (๑) ความผิดที่มิใช่ตามมาตรา ๗๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติอาชุรปืน
 เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาชุรปืน พ.ศ. ๒๔๙๐
- (๒) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป้ายไม้ กฎหมายว่าด้วยป้ายสังวนแห่งชาติ
 และกฎหมายว่าด้วยอุทายانแห่งชาติ
- (๓) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
- (๔) ความผิดเกี่ยวกับการยกอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือกระทำโดยทุจริต
 ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์
 และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ กฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์
 และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดยกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์
 เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น
- (๕) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
- (๖) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
-

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘ สมควรพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องราชทัณฑ์ เพื่อให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้น กลับประพฤติดีเป็นพลเมืองดี อันจะเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้